

soklen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 182 af 1. maj 1979, at dansk ret med visse i bestemmelsen nærmere angivne undtagelser gælder for anlæg, som med henblik på udforskning eller udnyttelse af kontinentalsoklen befinder sig på sokkelområdet, samt i sikkerhedszoner omkring anlægget. Dansk lovgivning, herunder arbejdsmiljølovgivningen og anden lovgivning af sikkerhedsmæssig interesse, f. eks. med visse tillem্পninger brandlovgivningen og elektricitetslovgivningen, omfatter således også med få undtagelser anlæg, som med henblik på udforskning eller udnyttelse af kontinentalsoklen befinder sig på sokkelområdet.

Lov nr. 98 af 12. marts 1980 om skibes sikkerhed m. v. omfatter i det omfang, danske boreplatforme må anses for skibe, også disse anlæg. I overensstemmelse hermed er flytbare anlæg omfattet af skibstilsynslovgivningen og de i medfør af denne udfærdigede forskrifter og dermed undergivet skibstilsynets tilsyn. Disse anlæg er med basis heri undergivet regulering ved særlige forskrifter for så vidt angår skrog, bygning, udstyr, navigering, radioanlæg, sikkerheds- og brandvæsen, redningsvæsen, opholdsrum, sundhedsvæsen, skibsdokumenter og miljøbeskyttelse. Tilsynet udøves dels under anlæggets bygning dels ved periodiske eller løbende tilsyn med bl. a. skrog, maskineri og udstyr, derimod føres ikke tilsyn med selve skibets drift.

Faste anlæg er derimod ikke omfattet af skibstilsynslovgivningen. Endvidere er tilsynslovgivningens bestemmelser vedrørende tilsyn med fremmede skibe begrænset til skibe, der anløber dansk havn og søterritorium, og tilsynet er i disse situationer som hovedregel indstrænket til om fornødent at konstatere, at skibets sødygtighedsforhold i det væsentlige svarer til angivelserne i de for skibet af hjemlandets myndigheder udstedte internationale certifikater. Derfor har fremmede flytbare anlæg, der befinder sig på soklen uden for territoriet ikke været anset for faldende ind under skibstilsynets tilsynsområde. Noget andet er, at eneretsbevilling af 8. juli 1962 med senere ændringer, jfr. bekendtgørelse nr. 372 af 7. november 1963 om eneretsbevilling til efterforskning og indvinding af kulbrinter m. v. i Danmarks undergrund, der stiller krav om, at også efterforsknings- og indvindingsindretninger i internationalt farvand i hvert enkelt tilfælde skal godkendes af energiministeren, åbner mulighed for at betinge godkendelsen af, at anlægget findes at være i overensstemmelse med tilsynslovgivningens bestemmelser. Dette indebærer imidlertid ikke, at sanktionssystemet i denne lovgivning umiddelbart kan bringes i anvendelse, og overtræ-

delse af sådanne vilkår er derfor sanktioneret som andre overtrædelser af eneretsbevillingen, jfr. bevillingens § 12.

Lov nr. 681 af 23. december 1975 om arbejdsmiljø med tilhørende bekendtgørelser, som i det væsentlige udgør modstykket til skibstilsynslovgivningen, finder ikke anvendelse på skibe. Dog gælder loven lastning og losning af skibe og værftsarbejde om bord i skibe samt arbejde, der må side-stilles hermed.

Loven finder således anvendelse på indvindings- og boreplatforme, der ikke kan anses som skibe, men er faste anlæg, og omfatter spørgsmål som konstruktion og udstyr, arbejdsforhold og drift samt sikkerhedsorganisation og bedriftssundhedstjeneste. Herudover finder anden sikkerhedsmæssig lovgivning i et vist omfang anvendelse med de fornødne tillem্পninger, således f. eks. brandlovgivningen, luftfartslovgivningen og stærkstrømslovgivningen m. v. Tilsynet med overholdelsen af disse bestemmelser varetages af de respektive myndigheder.

Denne retstilstand kan ikke anses for tilfredsstillende. I udformningen af de gældende regler er der naturligt nok kun i beskedent omfang taget hensyn til de særlige forhold, som gør sig gældende ved virksomhed på havet, som ikke er søfart i traditionel forstand. Dette kan f. eks. give anledning til tvivl med hensyn til regleres rækkevidde og afgrænsning. Endvidere må virksomhed på indretninger, som må anses for fremmede skibe, i vidt omfang anses for at være uden for kontrol, idet arbejdsmiljølovgivningen ikke gælder arbejde i skibe, og skibstilsynslovgivningen kun i begrænset omfang gælder for fremmede skibe. Andre dele af lovgivningen f. eks. brandlovgivningen og elektricitetslovgivningen må vel i et vist omfang anses for anvendelige, men må i praksis undergives betydelige tillem্পninger, således at det for bevillingshaver og entreprenører m. v. på forhånd kan være vanskeligt at få klarhed over, hvilke sikkerhedsmæssige krav, der gælder.

Gældende ret viser således i overensstemmelse med det af handelsministeren nedsatte udvalgs indstilling, at de sikkerheds- og tilsynsmæssige regler for havanlæg findes spredt i den for de enkelte forhold relevante lovgivning, at der ved udformningen af reglerne kun i beskedent omfang er taget hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende med hensyn til efterforsknings- og indvindingsvirksomheden, at ikke al borevirksomhed på dansk sokkel er omfattet af samtlige relevante regler, at tilsynet for de forskellige lovområders vedkommende udøves med forskellig intensitet, og at